

Éjszaka

Ágyamon egyedül ébredek,
Csukott szemmel nézegetek.
Halványak, mégis vakítanak a fények,
Ma éjszaka falon maradnak a képek.

Egyedül a szememről patak pereg,
Mégis belül, akár a kikelet!
Hisz újra virágba borul a rét,
Melyről azt hittem, felégett rég.

A patak, mely öntözi a virágot,
Saját magam nyitom ki a világot!
S oly' tág, nagy és csodás a világ!
Visszafekszem hát, álmodom tovább.

Jagicza Péter (12.b)

Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium

Zalaegerszeg